N°. 33.

BREDASCHE COURANT.

DONDERDAG 26 APRIL.

Aan de stedelijke en plaatselijke Besturen in *Noord-Brabant*.

Bij het Koninklijk besluit van den 24 Maart 1849, n°. 40, (*Staatsblad* n°. 8), is ter uitvoering van art. 3 der wet van den 29 Augustus 1848, (*Staatsblad* n°. 39), voor den afkoop der eeuwigdurende renten, cijnzen, tijnzen, uitgangen, legschatten, grondregten, erfpachten en andere prestatien behoorende tot 's Rijks Domeinen, een nieuwe maatstaf vastgesteld, welke het den debiteur gemakkelijk maken zijne goederen van dergelijke schulden vrij te maken.

Naar aanleiding eener bij ons ontvangene missive van Zijne Excellencie den Minister van Financien, hebben wij vermeend UEd. te moeten uitnoodigen, om de schuldpligtigen in uwe Stad of Gemeente op voorschreve Koninklijk besluit, met eenigen nadruk attent te willen maken, en hun onder het oog te brengen, dat de gunstige bepalingen van opgemeld Koninklijk besluit een geschikt middel opleveren, om zich op eene gemakkelijke wijze van dien schuldenlast en de daaraan verbondene bezwaren te ontdoen, en dat het alzoo in hun belang is, daarvan gebruik te maken.

De Gedeputeerde Staten van *Noord-Brabant*,
A. J. BORRET.
Ter ordonnancie van dezelven,
F. X. VERHEYEN.

De STAATSRAAD, Gouverneur der Provincie *NOORD-BRABANT*, herinnert de Besturen der Steden en Gemeenten in deze Provincie, alsmede de verdere Kollegiën en Ambtenaren binnen dezelve, gelijk ook alle andere houders van pretentiën ten laste van het Rijk, over het jaar 1848, dat de tijd tot het indienen van hunne rekeningen, memoriën of declaratien deswegens, achtervolgens de wet van den 8 November 1815, *met den laatsten der maand Junij aanstaande*, finaal zal zijn verstreken, na welken dag geene derzelven meer kunnen worden aangenomen; en noodigt hen mitsdien uit, om *vóór dat tijdstip*, en zonder daartoe den uiterlijken termijn bij voorschreven wet gesteld, af te wachten, de hiervoor bedoelde stukken aan het Ministerieel Departement of andere Autoriteit die het behoort en daar zulks gebruikelijk is. in te zenden; wordende voorts de voorschreven Besturen, Kollegien en Ambtenaren opmerkzaam gemaakt, dat zij in hunne kwaliteit persoonlijk aansprakelijk zijn, wegens het niet binnen den bepaalden termijn inzenden van alle reclamatiën, welke zij ambtshalve behooren te doen of die hun door derzelver onderhoorigen ter hand gesteld of toegezonden moeten worden.

En zal deze in het *Provinciaal Blad* worden geïnsereerd.

's Hertogenbosch, den 12 April 1849.

De Staatsraad, Gouverneur voornoemd,
A. J. BORRET.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 22sten April.

In de zitting der Nationale Vergadering van Zaturdag had weder een zeer onstuimig voorval plaats. De heer *Goudchaux* verklaarde namelijk, dat, toen hij na den 24sten Februarij minister van finantiën was, aan hem was voorgeslagen de rentebetaling van den Staat gedurende een of twee halfjaren te staken. De heer *Ledru-Rollin* verlangde te weten wie dat voorstel had gedaan, en de heer *Goudchaux* noemde eindelijk als zoodanig den heer *A. Fould*; deze, die mede aanwezig was, ontkende zulks ten stelligste, terwijl de heer *Goudchaux* het door hem gezegde bleef volhouden. Dit voorval had voor het oogenblik geen verdere gevolgen.

Door de Vergadering is de wet strekkende tot het voorloopig behoud van het cautionnement der dagbladen heden goedgekeurd, echter met deze bepaling, dat ieder burger, gedurende de 45 dagen welke de algemeene verkiezingen voorafgaan, zonder eenige vergunning te behoeven, dag- of weekbladen, en alle andere geschriften of drukwerken betrekkelijk de verkiezingen, zal kunnen aanplakken, uitventen, ronddeelen en verkoopen; deze geschriften en drukwerken moeten bij den maire worden ingeleverd, en de aanplakkers, uitventers, ronddeelers en verkoopers bij de maires hunner gemeente bekend zijn.

— De dagbladen behelzen thans eene soort van manifest van den President der Republiek, in den vorm van een' brief aan zijnen neef *Napoleon*, zoon van *Jerôme*, die tegenwoordig gezant te Madrid is, en welke brief het eerst in een blad te Bordeaux is verschenen. De President verklaart daarin, dat hij getrouw blijft aan de beginselen, door hem in December, bij de aanvaarding van het bewind, blootgelegd.

Ook van de zijde der roode republiek, heeft men eene soort van manifest uitgevaardigd; daarin wordt gezegd, dat de «Republiek boven het regt van meerderheden verheven is.»

— De heer *Eugène Raspail* was voor de correctionnele politie der Seine geroepen, wegens het toebrengen van slagen aan den heer *Point* in het gebouw der Nationale Vergadering; hij is echter niet verschenen, en nu veroordeeld tot twee jaren gevangenschap, 1000 francs boete en de kosten.

— Sedert een paar dagen zijn hier minder personen door de cholera aangetast. Tot heden heeft men in de verschillende gasthuizen dezer hoofdstad 2334 cholera-lijders onder behandeling gehad, van welke 1320 zijn overleden.

— De Fransche expeditie naar Italië is den 16den dezer van Toulon uitgezeild. Zij bestaat uit zeven stoomschepen, meest fregatten. Daaraan zal zich, des noodig, het eskader, dat wij in de Middellandsche zee hebben, aansluiten.

— Ten aanzien van nieuwe eischen die van den kant van Oostenrijk tegen Sardinie geopperd worden, leest men in het Turijnsche blad *la Nazione* van 18 April het volgende:

«Gisteren is de ridder *Buoncompagni* alhier aangekomen en morgen zal hij naar Milaan terugkeeren. Men beweert, dat hij de ministers is komen raadplegen over de vorderingen der Oostenrijkers, die naar het schijnt hoogst overdreven zijn. Men verzekert dat Oostenrijk de wijziging van onze constitutie, de overgave der citadel van Alessandria en eene buitensporig hooge oorlogsschatting eischt. Onze regering vertrouwt op de ondersteuning van haar volk en wijst die vernederende voorstellen van de hand."

Het Fransche ministeriële dagblad *la Patrie* behelst eenen brief uit Turijn van den 18den April, waarin omtrent deze zaak het volgende gezegd wordt:

«Toen van het sluiten van eenen vrede de reden was, sprak men in het eerst van eenen vrede waarbij de eer des lands ongeschonden zou blijven. De maarschalk *Radetzky* wist geen woorden te vinden om zijnen eerbied en zijne genegenheid voor onzen jongen Koning uit te drukken. Groot was dan ook de bevreemding dergenen, die in deze verzekeringen vertrouwen gesteld hadden, toen zij vernamen dat de heer *Buoncompagni* uit Milaan teruggekomen was, verschrikt over de buitensporige eischen van den gevolmagtigde; dat de menigvuldige door onze regering reeds gedane concessiën niet voldoende werden geacht, en dat men thans zijne toestemming zou moeten geven tot het bezetten der citadel van Alessandria door een Oostenrijksch garnizoen, en tot het betalen van eene oorlogsschatting, welke sommigen 200, volgens anderen, die zich beter onderrigt wanen, zelfs 250 millioen zou bedragen.

«Men kan nagaan welk een indruk deze tijdingen alhier gemaakt hebben, niet enkel bij de demagogen, op wier geschreeuw weinig acht geslagen wordt, maar bij de gematigde partij, die beseft dat men zich aan de wet der noodzakelijkheid moet onderwerpen. De raad der ministers is terstond bijeengekomen. Sommigen hunner waren van oordeel dat er niet anders overschoot dan zich te onderwerpen; anderen, waaronder de heer *Pinelli*, deelden niet in dat gevoelen, maar verklaarden, dat men liever de kans van een nieuwen oorlog wagen, dan zulke vernederende voorwaarden aannemen, en des noods een beroep op Frankrijk en Engeland doen moest. Daar men intusschen begreep dat het noodzakelijk was onverwijld een besluit te nemen, vermits de heer *Buoncompagni* den eigen avond naar Milaan moest terugkeeren, kwam men overeen dezen te gelasten om de onderhandelingen te Milaan zooveel mogelijk te rekken, en inmiddels de kabinetten van Parijs en Londen te raadplegen.

«De heer *Buoncompagni* is terstond naar Milaan teruggekeerd, met last om de onderhandelingen op de lange baan te schuiven, terwijl depêches naar Parijs en Londen zijn afgezonden, waarin te kennen wordt gegeven, dat, bijaldien Frankrijk en Engeland hunnen zedelijken steun, en des noods hunne krachtdadige medewerking niet aan Sardinie weigeren, deze mogendheid aan de eischen van Oostenrijk niet zal toegeven."

Van den 23sten.

De Nationale Vergadering heeft zich heden beziggehouden met een ontwerp strekkende om schadevergoeding te verleenen aan de Fransche kolonisten, ten gevolge van den misslag door het gouvernement van Februarij begaan, hetwelk de slaven op eens heeft geëmancipeerd. De tweede lezing van dit ontwerp is zonder veel bezwaar doorgegaan.

In de vergadering liepen onderscheidene geruchten, zooals, dat de Oostenrijkers door de Magijaren geslagen waren, en deze laatsten op het punt

waren om Pesth te bemagtigen. Voorts zeide men, dat ten gevolge van de vorderingen door *Radetzky* aan Sardiniën gedaan, twee Fransche divisiën van het Alpenleger de grenzen genaderd, ja zelfs reeds in Savoye zouden gerukt en Chambery bezet hebben, en dat wel om het Piemonteesch gouvernement te steunen tegenover de eischen der Oostenrijkers. — Beide deze geruchten zullen nadere bevestiging verdienen.

— Livorno heeft geweigerd de beweging van Florence ten voordeele van den Groothertog te volgen; een revolutionnair bewind heeft er zich geconstitueerd; men hoopte er hulp uit de naburige steden te bekomen, als ook dat de Lombardijsche divisie naar de stad zou komen. De spoorweg naar Florence was onbruikbaar gemaakt en men poogde zich zooveel mogelijk in staat van verdediging te stellen.

— Te Rome heerschte den 14den veel ongerustheid; de rust was er echter nog niet gestoord.

— Ter beurze waren heden genoteerd: 3 pCt. 55,50; 5 pCt. 87; Rom. Leening 77.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22sten April.

De 40,000 man Rijkstroepen, die bestemd zijn om met de 20,000 man Holsteiners Denemarken te bedwingen, zijn thans genoegzaam alle, zoo infanterie als ruiterij, de Elve overgetrokken en in de hertogdommen binnengerukt. Heden is een hoofdofficier, met belangrijke depêches van den Rijksbestuurder, alhier aangekomen, en dadelijk naar het hoofdkwartier van den generaal *von Prittwitz* vertrokken. Zoo men verzekert, brengt hij het bevel over, den krijg tegen de Denen met den meesten nadruk door te zetten.

Bij de vermeestering van de verschansing voor Düppel is geen enkel stuk geschut in handen der Duitschers gevallen, 't welk doet vooronderstellen, dat die werken niet zoo belangrijk zijn geweest, als wel is voorgegeven.

De generaal *Fabvier* verklaart, in eene mededeeling aan een geacht Fransch blad, dat hij in Kopenhagen met veel eerbewijzen is bejegend, en zich hoogelijk kan beroemen op hetgeen hij aldaar heeft bijgewoond en ondervonden; dat bij het afloopen van den wapenstilstand op den 26sten Maart, het ontwerp der krijgsverrigtingen eenstemmig was aangenomen en goedgekeurd, en dat het ook den besten uitslag beloofde; maar dat eene daarop gevolgde schorsing den staat van zaken geheel heeft veranderd; dat de vergadering van Frankfort, in weerwil van de zeer ernstige bedenkingen der bemiddelende kabinetten, 40,000 man troepen in de hertogdommen heeft doen binnenrukken; dat Denemarken, niet in staat tegen dergelijke overmagt te strijden, alsnu zijn leger in reserve houdt (op de eilanden van Fühnen en Alsen), tot dat aan Europa de oogen zullen worden geopend over de gevolgen van een' aanslag, waardoor, zoo hij zich uitdrukt, niet alleen Holland en Zwitserland, maar zelfs Frankrijk en Rusland worden getart; dat inmiddels zijne tegenwoordigheid niet meer in Kopenhagen wordt gevorderd.

Uit Apenrade wordt onder dagteekening van den 20sten April gemeld, dat dien morgen de voorhoede van het Sleeswijk-Holsteinsche leger, bestaande uit het eerste jagerkorps, twee bataillons infanterie, met eenige ruiterij en geschut, over de grenzen in Jutland binnengerukt en tot voor Kolding getrokken was, zonder vijandelijke troepen te ontmoeten. Men meende te weten dat de Denen de eenige magt die zij in Jutland hadden behouden, en die uit 14,000 man bestond, in Fridericia vereenigd hadden, en zich in die onlangs nieuw versterkte stad zouden trachten te handhaven.

— Daar reeds dertig Duitsche regeringen van hare onvoorwaardelijke goedkeuring der opdragt van de Keizerlijke waardigheid en der Staatsregeling hebben doen blijken (ofschoon de verklaringen der magtigste Staten ontbreken) heeft het Pruissische ministerie aan de tweede kamer eene gewigtige mededeeling gedaan, hierop nederkomende: dat Pruissen met leedwezen ontwaart, dat eene vereeniging van *al* de Duitsche Staten in éénen Bondsstaat een onoverkomelijk bezwaar ontmoet; dat het daarom echter *niet afziet* van het ontwerp, om eenen naauw vereenigden Bondsstaat te vestigen; dat het intusschen duidelijk is, dat, wil de door het Parlement aangenomene Staatsregeling *verbindende* zijn, deze de *goedkeuring van de regeringen* behoeft; dat bij de tweede lezing daarvan op de waarschuwingen der regering niet is gelet, maar daarbij zelfs eenige wijzigingen zijn aangebragt, die de Koning als *hoogst nadeelig* beschouwt.

Ten slotte luidt deze mededeeling aldus: «De bezwaren, welke de Staatsregeling oplevert, zijn zoo overwegende, dat het bewind zich *niet* in staat gevoelt, Z. M. de onvoorwaardelijke goedkeuring daarvan aan te raden; maar veeleer gelooft, dat deze goedkeuring nog van *eenige wenschelijke veranderingen afhankelijk moet blijven.*»

De beraadslagingen over deze verklaringen waren zeer levendig; ten slotte dreef het gevoelen der linkerzijde boven; met 175 tegen 159 stemmen werd het voorstel van den heer *Rodbertus* aangenomen, volgens hetwelk de vergadering harerzijds (in strijd met het bestuur) verklaard, dat zij de door de Duitsche Rijksvergadering aangenomene Staatsregeling als regtsgeldig erkent en de overtuiging koestert, dat alle verandering daarin blootelijk langs den door die Staatsregeling zelve voorgeschreven weg mogelijk is.

— In hare zitting van den 19den werd der nationale vergadering alhier medegedeeld, dat nog 16 Oostenrijksche afgevaardigden verklaard hebben daaruit te treden. Door het Rijksministerie werd vervolgens mededeeling gedaan van eene nieuwe Pruissische nota, van den 17den dezer, waarin de gevolmagtigde *Camphausen* te kennen geeft, dat de Pruissische regering, door het niet toetreden van Oostenrijk, zich niet zal laten terughouden van de vorming eens Bondsstaats, en dat reeds 28 Duitsche regeringen zich voor het aannemen der Keizerlijke waardigheid door den Koning van Pruissen verklaard hadden, doch deze van gevoelen was, dat hij nog eenigen tijd de verklaring der nog ontbrekende regeringen moest afwachten. — Wijders werd der vergadering ook de inhoud medegedeeld van de bekende nota der Oostenrijksche regering. Deze mededeeling werd met meer minachting dan ontevredenheid ontvangen. Hierop verklaarden 22 Oostenrijksche afgevaardigden, dat zij der regering het regt niet konden toekennen hen terug te roepen. De Rijksminister *von Gagern* nam vervolgens het woord en verklaarde, dat tot dusverre geen vredebreuk met Oostenrijk heeft plaats gegrepen, en dat men moest trachten, die te verhinderen. Deze verklaring werd door de vergadering met genoegen gehoord en toegejuicht.

— Volgens berigten uit Stuttgart van den 21sten dezer, hadden de gezamenlijke ministers, die zich reeds vroeger voor de aanneming der Duitsche constitutie verklaard hadden, ter zake van een verschil van gevoelen daaromtrent met den Koning, hun ontslag gevraagd. Het bekend worden van dien stap heeft te Stuttgart eene groote gisting veroorzaakt. De stedelijke raad had den 20sten des morgens eene buitengewone bijeenkomst gehouden en besloten een adres aan den Koning te rigten, waarbij op het behouden van het ministerie werd aangedrongen. De kamer van afgevaardigden had eene commissie benoemd om zich met het ministerie in verband te stellen, en met hetzelve over de te nemen maatregelen in overleg te treden; eene verklaring uitgevaardigd dat zij onder alle omstandigheden aan de rijksconstitutie zou vasthouden en op hare onvoorwaardelijke aanneming moest aandringen, en een adres aan den Koning gezonden, waarbij zij hem verzoekt, om op zijn besluit terug te komen, hetwelk niet dan de noodlottigste gevolgen zou kunnen hebben. Bij het afzenden der berigten was het ontslag der ministers nog niet aangenomen en nog niets stelligs omtrent het besluit bekend. De opgewondenheid der menigte nam intusschen steeds toe, en er werden maatregelen genomen om rustverstoringen te voorkomen.

— De Oostenrijksche regering heeft, tot dekking der buitengewone oorlogskosten in Hongarye, aldaar biljetten van 1, 10, 100 en 1000 fl. in omloop gebragt, en daaraan een' gedwongen koers gegeven.

— Men heeft eindelijk nadere berigten uit Hongarijë. Zij maken voortdurend gewag van de vorderingen der Hongaren. De Oostenrijkers schijnen, na bij Waitzen de nederlaag geleden te hebben, meer en meer achteruit te zijn gedrongen. Men was te Pesth den 12den op het uiterste gevat. De krijgskas stond onder sterke bedekking gereed om uit de stad te worden gevoerd; in de laatste dagen waren er onophoudelijk wagens met gekwetsten doorgekomen, en men begon reeds te mompelen van de spoedige terugkeering van *Kossuth*. Het plan der Oostenrijkers schijnt te wezen, Pesth te verlaten, alle krachten te Ofen te vereenigen, en des noods aldaar een bombardement af te wachten.

— De Oostenrijksche regering heeft nog steeds geene officiële berigten omtrent de jongste oorlogsgebeurtenissen in Hongarijë openbaar gemaakt. Alleen leest men in de *Wiener Zeitung* van den 17den April:

«Ingevolge bevel des Keizers zal nabij Weenen een reserve-korps van 22 à 25,000 man, en een tweede zoodanig korps van omstreeks 15,000 man bij Pettau in Stiermarken uiterlijk op den 10den Mei bijeengetrokken zijn. Naar men verneemt zal ook een reserve-korps, sterker dan de beide eersten, in Bohemen tusschen Tabor en Budweis vereenigd worden. Het plan der Hongaarsche opstandelingen om Komorn te ontzetten is geheel verijdeld geworden; ook Waitzen, hetwelk zij tijdelijk in bezit hadden gekregen, is hun weder ontnomen, hebbende de divisie van den generaal *Czorich* hen weder uit die stelling verdreven.

«De aanmerkelijke versterkingen welke van alle kanten voor het Keizerlijke leger aanrukken, doen voorzien dat de Keizerlijke troepen weldra met goed gevolg weder aanvallenderwijze zullen kunnen te werk gaan."

De veldmaarschalk-luitenant *von Welden* heeft bij het aanvaarden van het opperbevel over het leger van Hongarijë eene proclamatie uitgevaardigd, waaruit ten overvloede blijkt, hoe zeer de kans des oorlogs aldaar zich in den laatsten tijd tegen de Oostenrijksche wapenen verklaard heeft. Aan het slot van dat stuk zegt die veldheer:

«Tot dusverre kon de oorlog in Hongarijë nog niet met zoodanigen goeden uitslag gevoerd worden, als het de vurige wensch van den doorluchtigen opperbevelhebber was, die de schoonste bewijzen van opoffering voor de dienst van den Staat gegeven heeft; want, naar mate de landstreek uitgestrekter werd, die het leger bij zijn voortrukken moest bezetten, moesten ook onze strijdkrachten gestadig zwakker dan die des vijands worden, vermits ook de reeds veroverde punten, bij de nog altijd door de opstandelingen levendig gehouden gisting, bezet moesten blijven. Daarentegen kon de vijand zich vrijelijk naar alle kanten bewegen; hij vond overal verraders die de slechte zaak ondersteunden, en verkreeg op die wijze zelfs inlichtingen aangaande onze plannen.

«Zoo doende strijden wij een ongelijken strijd; en toch, wij moeten overwinnen, want wij stellen ons leven, en wat meer is, onze eer op het spel. Daarom voorwaarts;" enz.

— Volgens berigten uit Presburg van den 17den dezer, was de veldmaarschalk-luitenant *von Welden*, dien morgen van daar naar het leger vertrokken. Zoowel langs den Donau als over den spoorweg kwamen te Presburg onophoudelijk aanzienlijke transporten troepen voorbij, die zich naar het leger bij Pesth begaven. De berigten uit laatstgenoemde plaats loopen tot den 17den, doch verspreiden over den eigenlijken staat van zaken op het oorlogstooneel weinig licht. Zooveel blijkt daaruit, dat in de omstreken dier stad dagelijks gestreden wordt, maar dat het nog niet tot een beslissenden slag gekomen was, daar de Oostenrijksche troepen zich door de gedurige aanvallen des vijands niet verleiden lieten om hunne sterke stellingen te verlaten. In het Hongaarsche leger scheen men de aankomst van *Bem* te verwachten.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 25sten April.

Ten vervolge op de voorloopige mededeeling vervat in ons laatstvorig nommer, nemen wij de vrijheid te verwijzen naar de hierachter geplaatste aankondiging van wege de *Sub-Commissie*, welke zich alhier gevormd heeft, met het doel om in het *Arrondissement Breda* bijdragen in te zamelen voor het te *'s Gravenhage* op te rigten *Standbeeld* van den te vroeg aan Zijn Doorluchtig Geslacht en Zijn getrouw Volk door den dood ontrukten Vorst *Zijne Majesteit Koning Willem II der Nederlanden.*

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van Zaturdag hebben de onderscheidene Commissien van Rapporteurs hare algemeene verslagen uitgebragt over de navolgende wets-ontwerpen, als: 1°. over dat tot het verleenen van schadevergoeding en wachtgelden aan ambtenaren; 2°. over dat houdende bepalingen omtrent regterlijke collegien; 3°. over dat betrekkelijk de reis- en verblijfkosten van de leden van de beide Kamers der Staten-Generaal; 4°. over dat betrekkelijk het regt van vereeniging en vergadering; 5°. over dat tot regeling van het fonds voortspruitende uit den verkoop van domeinen; 6°. over dat tot het verleenen van vrijdom van accijns voor vermicelli- en macaronie-fabrieken. De dag van beraadslaging over die verschillende wets-ontwerpen zal nader worden bepaald.

Daarna zijn voortgezet de beraadslagingen over het voorstel van herziening van het Reglement van Orde. Na de behandeling van het IVde hoofdstuk (*Van het doen van keuzen of voordragten van personen*) en van het Vde (*Van de raadpleging met gesloten deuren*), welke beide hoofdstukken achtervolgens nagenoeg onveranderd aangenomen zijn, is de beraadslaging geopend over het VIde hoofdstuk (*Van het verzenden der voorstellen des Konings, hetzij van wet hetzij andere, naar de afdeelingen; van de werkzaamheden aldaar, en van die der rapporteurs*).

In dezelfde zitting heeft de trekking plaats gehad van de afdeelingen voor de maanden April en Mei. Deze afdeelingen hebben tot hare voorzitters verkozen de heeren: *de Man*, *van Dam van Isselt*, *de Monchy*, *Groen van Prinsterer* en *Duijmaer van Twist;* tot hare tweede voorzitters de heeren: *Albarda*, *van Heloma*, *van Hall*, *Thorbecke* en *Verweij Méjan.*

— In de zittingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van eergisteren en gisteren zijn de beraadslagingen over het voorstel tot wijziging van het reglement van orde voorgesteld.

— Bij besluit van 20 April jl., n°. 82, heeft Zijne Majesteit den heer *J. W. Holtrop*, bibliothecaris van de Koninklijke bibliotheek, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Bij besluit van 16 April jl., n°. 45, heeft Zijne Majesteit tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw benoemd den heer *L. A. van Meerten*, lid van den raad der stad Delft.

— Bij Koninklijk besluit van den 20sten April 1849, n°. 2, is aan den kolonel van het Indische leger, jhr. *F. V. A.* Ridder *de Stuers*, thans met verlof hier te lande, waarnemend-administrateur der koloniale bestellingen bij het departement van koloniën, toegekend de titulaire rang van generaal-majoor.

— Bij Koninklijk besluit is aan den heer *C. G. J. Bekkers*, ontvanger der in- en uitgaande regten en accijnsen te Breda, een pensioen verleend van *f* 3553.

— De *Amsterdamsche Courant* deelt ten opzigte der aanstaande inhuldiging de volgende bijzonderheden mede:

« De Willemspoort, door welke de Koning zijne intrede in de stad zal doen, zal te zijner ontvangst op eene sierlijke wijze worden gedecoreerd, en op de Reguliers-Breestraat zal insgelijks eene soortgelijke decoratie worden opgerigt; dit schijnt alzoo aan te duiden dat de optogt, even als in 1840, den weg naar het Paleis langs den Haarlemmerdijk, de Heerengracht en het Reguliersplein zal nemen; of van daar de Kalverstraat dan wel het Rokin gekozen zal worden, is nog onbekend.

« De inhuldiging zelve zal nagenoeg op dezelfde wijze plaats hebben als in het jaar 1840, en de Nieuwe Kerk ook bijna op denzelfden voet ingerigt zijn; maar de toespraak door eenen der godsdienstleeraren van den kansel te houden en door gezang en gebed te besluiten, die alstoen onmiddellijk op de inhuldiging gevolgd is, zal ditmaal geen plaats hebben, doch zullen de leeraaren bij de onderscheiden gezindten uitgenoodigd worden, de belangrijke gebeurtenis den volgenden dag, zijnde Zondag, in hunne voordragten en gebeden te gedenken, en zal de godsdienstoefening alsdan door Z. M. den Koning in eene der Kerken worden bijgewoond.

« Den Zaturdag zullen de plegtigheden van den dag besloten worden door een groot diner ten Hove, door het met gaz geïllumineerd zijn van het Beursgebouw en het almede geïllumineerd worden der openbare gebouwen, welk voorbeeld ongetwijfeld door de particulieren gevolgd zal worden.

« Op Zondag middag zal er waarschijnlijk nogmaals groot diner ten Hove zijn. Maandag zal de terugreis naar de residentie plaats hebben, nadat in den voormiddag nog een gehoor door Z. M. zal verleend worden.

« Onder de bewijzen van hulde, die door bijzondere personen aan Z. M. zullen worden aangeboden, behoort overigens, in de eerste plaats, het zich vormen van eene eerewacht te paard, met den heer *Bremer de Lannoy* tot kommandant, en den heer *Insinger* tot standaarddrager; reeds 76 personen, tot de deftigste standen der ingezetenen behoorende, hebben zich daartoe vereenigd. Zij zullen gekleed zijn met gewonen zwarten rok en broek, wit vest, en met oranje-bandelier.

— Volgens het *Journal du Limbourg* is het Limburgsche contingent bepaaldelijk opgeroepen om naar Sleeswijk Holstein op te rukken, en heeft de kommandant der batterij artillerie te 's Hertogenbosch bevel gekregen haar tot oprukken gereed te houden.

Volgens het Amsterdamsch *Handelsblad* zijn van wege onze regering bezwaren in het midden gebragt, ten gevolge waarvan het contingent niet is vertrokken, en daar de regering alle aanleiding tot misverstand met Denemarken wenscht te vermijden, was zij ook niet voornemens het contingent ter dispositie van den Duitschen Bond te stellen.

— Op den 3den Mei aanstaande, zal van Harderwijk te water naar het Nieuwe Diep vertrekken een detachement, sterk 160 onder-officieren en manschappen, onder bevel van den 1sten luitenant *A. J. Zencker*, vergezeld van den 2den luitenant *J. C. Buschman*, die, na volbragte reis, beiden naar het vaderland terugkeeren, alsmede van *J. N. Schot*, apotheker 3e klasse, om den 5den daaraanvolgende aan boord van het schip *Barend Willem*, schipper *J. W. Retgers*, geëmbarkeerd en naar Java overgevoerd te worden.

— Volgens brief van Batavia van den 26 Februarij, zou de expeditie naar Balie den 15 Maart doorgaan en bestaan uit 30 oorlogschepen, groot en klein, en 20 transportschepen, de laatste transporterende 7500 man troepen en 2500 koelies.

— Bij onderscheidene vonnissen der Arrondissements-Regtbank alhier, van den 16den April, zijn veroordeeld:

Pieter Franciscus Dietvors, Bouwmanszoon te Woensdrecht, tot *f* 10.— boete, ter zake van verwonding door het los laten loopen van eenen kwaden hond.

Krijn Roelle, Albert Boezel en *Cornelia den Hollander*, allen Winkeliers te Klundert woonachtig, elk in eene boete van *f* 10.—, wegens het in hunnen winkel voorhanden hebben van niet herijkte gewigten.

Norbertus Paulussen, Kroeghouder te Breda, tot *f* 8.— boete, ter zake van het aan een ander in het openbaar ten laste leggen van eene bepaalde ondeugd.

— *Hedikhuizen* 15 *April.* Heden namiddag ten één ure vond de visscher *Machiel van Bokhoven* in eene sloot, gelegen aan de zoogenaamde *Waardjes* onder die gemeente, het lijkje van een pas geboren kind van het mannelijk geslacht; hetwelk reeds aan ontbinding onderhevig was.

Onmiddellijk heeft de wakkere wachtmeester, brigade-kommandant *Heybeek*, uit Heusden, zich onledig gehouden met het doen van het naauwkeurigste onderzoek naar de moeder van het kind, terwijl de geneesheer *Schmehl* uit Vlijmen dadelijk het lijkje geschouwd en daardoor bevonden heeft, dat hetzelve reeds een 10 à 12tal dagen moet overleden zijn.

De justitie doet onvermoeid onderzoek, te meer, dewijl het uit de genomene proeven blijkt, dat het kind *geleefd* heeft.

Met de jongste overland-post, die den 17den der vorige maand uit Bombay is afgezonden, zijn in Engeland omstandige berigten ontvangen aangaande de overwinning, op den 21 Februarij door het Engelsche leger op dat der Sikhs behaald, en waarvan door de vorige post slechts het voorloopig berigt was aangebragt. Het blijkt thans dat die overwinning allezins beslissend is geweest, daar de Sikhs geheel en al op de vlugt zijn geslagen en al hun geschut, ammunitie en legertrein verloren hebben.

Het leger van lord *Gough*, dat omstreeks 25,000 man en 100 kanonnen telde, stond den 20sten Februarij in slagorde op omstreeks vier mijlen afstands van het vijandelijke leger, welks sterkte op 60,000 man en 60 stukken geschut geschat werd, en dat nabij het dorp Goojerat in eene vrij gunstige stelling geschaard stond.

In den vroegen morgen van den 21sten Februarij rukte het Engelsche leger ten aanval op in eene linie die eene uitgestrektheid van nagenoeg drie mijlen besloeg. Het gevecht begon met eene hevige kanonnade, waarin het vijandelijk geschut door het Engelsche spoedig tot zwijgen gebragt werd. Terstond daarop rukte de infanterie tegen den vijand op en dreef hem weldra op de vlugt, waarop hij door de ruiterij tot aan het vallen van de duisternis vervolgd werd. Van de 60 stukken die de Sikhs in het vuur bragten, werden 53 vermeesterd, met eene groote hoeveelheid ammunitie, terwijl men niet twijfelde of de overige zouden in handen van het ter verdere vervolging afgezonden korps gevallen zijn. Het door de Engelschen in dit gevecht geleden verlies bedraagt aan dooden 5 officieren en 92 soldaten, en aan gekwetsten 24 officieren en 682 soldaten.

Daags na dezen slag werd de generaal *Gilbert* met een korps van 12,000 man naar den Jhelum afgezonden, om Rhotas, Attock en Peschauer, benevens de grenzen tot aan de bergpassen van Afghanistan te bezetten. Volgens de van dien generaal ontvangen berigten, die tot 2 Maart liepen, had hij den 28sten Februarij den Jhelum gepasseerd en de stad van dien naam ingenomen, alwaar hij nog eenig door het terugtrekkend vijandelijke leger achtergelaten geschut en krijgsbehoefte gevonden had. Door het slechte weder was hij tot den 2den Maart verhinderd geworden den marsch naar Rhotas te vervolgen; intusschen liep het gerucht dat later ook die stad vermeesterd was. Door de hoofden der Sikhs waren reeds twee malen afgezanten naar het Britsche hoofdkwartier gezonden met voorstellen om in onderhandeling te treden; hun was echter geantwoord, dat men van niets dan van eene onvoorwaardelijke onderwerping wilde hooren; en men twijfelde niet of zij zouden eindigen met daartoe te besluiten. Intusschen verwachtte men dat, vermits het voorname doel van den veldtogt bereikt was, het hoofdleger onder lord *Gough* spoedig naar zijne kantonnementen zou terugkeeren. Reeds was aan een aantal staf-officieren verlof gegeven om het leger te verlaten.

Over het algemeen heerschte in Indie rust. In Scinde bestond geene vrees meer voor opstand of voor een vijandelijken aanval van buiten, en de te Mooltan achtergelaten bezetting bleef ongemoeid.

De Ondergeteekenden hebben de eer, bij dezen ter kennisse van In- en Opgezetenen in het Arrondissement Breda te brengen, dat zij zich gevormd hebben tot eene *Sub-Commissie*, met het doel om, onder aansluiting aan de Hoofd-Commissie tot het oprigten van een *Standbeeld* ter nagedachtenis *van wijlen Zijne Majesteit Koning Willem II*, te *'s Gravenhage*, de bijdragen in te zamelen, welke men in dat Arrondissement daarvoor wel zoude gelieven af te zonderen.

Zij gevoelden zich hiertoe krachtdadig aangespoord in de overtuiging, dat bij vele In- en Opgezetenen dezer Stad en omstreken, even als bij hen, behoefte zal worden gevoeld om met de geheele Nederlandsche Natie eendragtig mede te werken tot het brengen eener *Hulde van erkentelijkheid* aan den te vroeg ontslapen *Koning*, die meermalen zijn bloed stortede op het slagveld en ter verdediging der onafhankelijkheid zijns Vaderlands, — die, toen hij meende dat daartoe het geschikte oogenblik gekomen was, eene krachtige hand wist te slaan aan onze staatkundige hervormingen en daardoor welligt groote onheilen van den Nederlandschen bodem af te wenden, —

die een vriend en weldoener was voor *velen*, en uitmuntte door minzaamheid en welwillendheid jegens *allen*.

Aan dusdanig eenen *onvergetelijken Vorst*, een *Monument* op te rigten in de Stad, waar Hij het eerste levenslicht mogt aanschouwen, waar Hij heeft geleefd en gehandeld, waar de werken Zijner handen alom zigtbaar zijn, en, waar het, voor het oog der vreemdelingen, die de Residentie bezoeken, zou staan, als een *blijvend gedenkteeken* van de liefde des *volks* jegens eenen *goeden hoogstvereerden Koning*, kwam ons met de Hoofd-Commissie voor, een gepast en geschikt middel te zijn om te voldoen aan den wensch van allen, die de nagedachtenis van *Willem II* op eene duurzame wijze gaarne zouden vereerd zien.

Alle kunstenaren zullen door de Hoofd-Commissie worden opgeroepen om derzelver plannen daartoe mede te deelen.

Tot de oprigting van zoodanig *Gedenkteeken* zullen *alle* Ingezetenen kunnen medewerken; ook de *geringste* Burger van den Staat, die daartoe de behoefte mogt gevoelen, zal zijn penningske kunnen bijdragen om dat blijvend bewijs van echt Nederlandsche erkentelijkheid te helpen daarstellen.

De bijdragen der meest gegoede Ingezetenen des Lands worden alzoo geenszins *alléén* gevraagd; *alle* onze medeburgers worden bij dezen tot deelneming en medewerking uitgenoodigd.

Ingevolge bepaling der Hoofd-Commissie mag de hoogste bijdrage die van vijf gulden niet te boven gaan, en zal iedere gift, hoe gering dan ook, met blijdschap door de Ondergeteekenden worden ontvangen; terwijl de Lijsten van Inschrijving tot opgemeld einde nader voorts aan de huizen der In- en Opgezetenen dezer stad en omstreken zullen worden aangeboden.

De Ondergeteekenden durven zich overtuigd houden, dat zij door eene ruime deelneming zich zullen mogen in staat gesteld zien, om dezerzijds ook krachtige bijdragen te leveren tot het daarstellen van een *prachtig Monument*, hetwelk den *edelen onvergetelijken Koning Willem II* volkomen waardig zal kunnen worden geacht.

Breda, den 25. April 1849.

De Sub-Commissie voornoemd:

Mr. J. F. C. J. DE ROY, Burgemeester der Stad Breda, *Voorzitter.*

J. C. VAN MIERLO, HEZn., Wethouder, Lid van de 1e Kamer der Staten-Generaal.
Mr. C. PELS RIJCKEN, Wethouder, Deken der Orde van Advokaten.
Mr. P. GOUVERNEUR, Districts-Commissaris.
P. L. A. COLLARD, Arrondissements-Directeur der Indir. Belastingen enz.
P. W. JANSSENS, Oud Lt.-Kolonel der dd. Schutterij, Lid van den Stedelijken Raad.
Mr. J. J. LOKE, Regter in de Arrondissements-Regtbank.
H. G. SEELIG, Generaal-Majoor, Gouverneur der Koninklijke Militaire Akademie.
A. J. VERHORST, Kolonel, kommanderende het 7de Regement Inf.
D. J. VAN WINSHEIJM, Luit.-Kol., Plaatselijke Kommandant der Vesting Breda.
Jonkhr. C. H. MEIJER, Majoor, Kommt. der dd. Schutterij.

J. A. VAN DER BURGH, Voorzitter der Kamer van Koophandel en Fabrijken, te Breda, *Secretaris-Penningmeester.*

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 23 April.

TARWE: N. Inl. tot iets hoogere prijzen met redelijken handel; Pools. en andere soorten in één doen met weinig handel; verkocht: 129 ℔ bonte Pools. ƒ 340; 126 ℔ mindere dito ƒ 312; 129 ℔ witte Silezische ƒ 305; 134 ℔ Hoogl. Kleefsche ƒ 285; 133 ℔ N. Gelders. ƒ 277; 131 ℔ dito ƒ 267, 270; 132 ℔ dito ƒ 273; 129 ℔ mindere dito ƒ 257; 125 ℔ N. Zeeuws. ƒ 253; 124 ℔ N. Noord-Holl. ƒ 240.

ROGGE: Ongedroogde ruim prijshoudend; Gedroogde als voren; verkocht: 121 ℔ Pruiss. ƒ 145; 122 ℔ puike Holst. ƒ 134; 120 ℔ Kolonie ƒ 128; 122 ℔ Overijsselsche ƒ 136; 115 ℔ Gedroogde ƒ 128.

GERST tot vorige prijzen met goeden handel: 98, 100, 103, 104 ℔ N. Old. Wint. ƒ 106, 110, 118, 120; 112 ℔ Nassaud. ƒ 143.

HAVER zonder handel.

BOEKWEIT ƒ 3 à 4 hooger: 121 ℔ N. Holstein. ƒ 160; 122 ℔ N. Nijkerker ƒ 165; 117 ℔ Groninger Veen ƒ 135.

KOOLZAAD: Elve 62 P. vl.; op 9 vat, in April 69 P. vl.; Sept., Oct. en Nov. $62^{1}/_{2}$ P. vl.

LIJNZAAD in één doen: 112 ℔ Koningsberg. ƒ $232^{1}/_{2}$; 107, 108 ℔ Egyptische ƒ 250.

RAAPOLIE: op 6/w. ƒ $42^{3}/_{4}$; Vlieg. ƒ $41^{3}/_{4}$; in Mei eerstk. ƒ $39^{7}/_{8}$ à $^{3}/_{4}$; Sept. en Oct. ƒ 37; Nov. en Dec. ƒ $37^{1}/_{4}$.

LIJNOLIE op 6/w. ƒ 28; Vlieg. ƒ 27.

HENNEPOLIE: op 6/w. ƒ 40.

RAAPKOEKEN ƒ 57 à 60. — LIJNKOEKEN ƒ 8 à 10.

MARKTPRIJZEN DER STAD BREDA,

VAN DEN 24. APRIL 1849.

Het Nederl. Mudde Tarwe	van ƒ 7,80 tot ƒ	8,65.
Het dito dito Rogge	» » 4,60 » »	4,80.
Het dito dito Boekweit op wigt (70 Ned. Pond.)	» » 0,00 » »	4,80.
Het dito dito Boekweit	» » 0,00 » »	4,40.
Een grof Tarwe-brood, van een pond Nederl.	»	0,15.
Een licht Tarwe-brood, van zeven oncen vijf lood Nederl.	»	0,15.
Een Fransch- of Witte-brood, van een pond Nederl.	»	$0,23^{1}/_{2}$
Een Rogge-brood, van 3 pond Nederl.	»	0,23.
Een Nederl. pond Tarwe-meel	»	0,30.
Een dito pond grof Tarwe-meel	»	0,15.
Een dito pond Boter	»	0,60.
Zand-Aardappelen (Vat of Mudde)	ƒ 2,00 tot ƒ	2,25.
Het 1000 Eiken Telhout	»	3,00.
Het 1000 Doof Hout	»	2,40.
De kar Spaanders	»	2,85.
De » Struiken	»	2,80.
De 100 Mutsaard	»	3,00.

Ter AMSTERDAMSCHE BEURS van gisteren (24 *April*) was de fondsnotering: Ned. $2^{1}/_{2}$ pCt. $49^{7}/_{8}$, $^{13}/_{16}$; 3 pCt. $58^{5}/_{8}$; 4 pCt. $77^{3}/_{4}$, $^{5}/_{8}$; Rijn-Spoorweg 77; Spanje Ardeins van 510 p. st. $10^{1}/_{4}$; dito Coupons $8^{5}/_{16}$, $^{1}/_{4}$; 3 pCt. Binnenl. $24^{5}/_{8}$, $^{13}/_{16}$, $^{3}/_{4}$; Portugezen te Londen 4 pCt. $29^{7}/_{8}$, $^{13}/_{16}$; Metalliek 5 pCt. $73^{3}/_{4}$; Id. $2^{1}/_{2}$ pCt. $38^{7}/_{8}$; Mexiko 5 pCt. $26^{3}/_{4}$; Fransche 3 pCt. $52^{7}/_{8}$, $^{3}/_{4}$.

Te Breda, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.